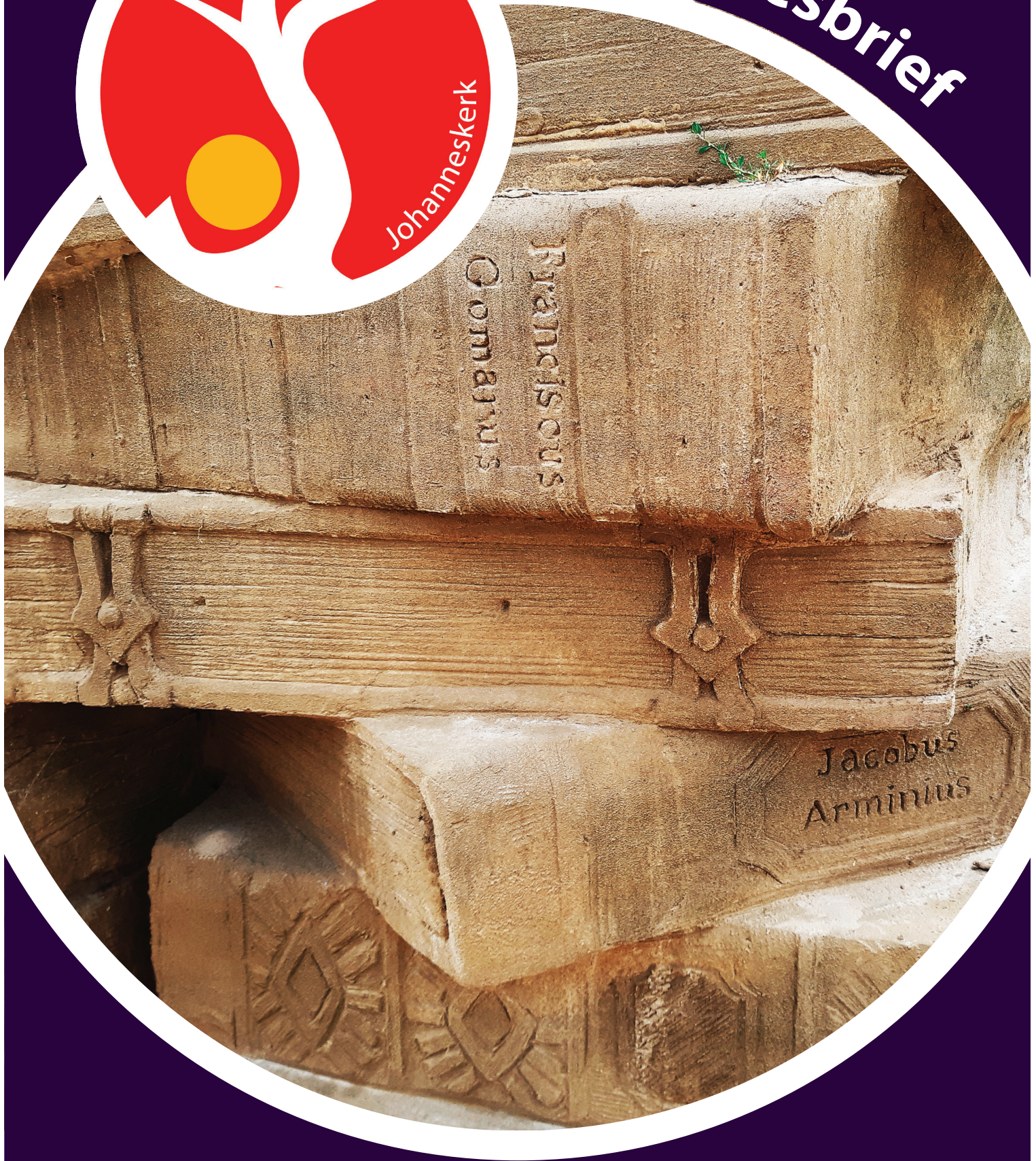

Johannesbrief

Vaste adressen

KERKGEBOUW

Johanneskerk:

- Westsingel 30, 3811 BB Amersfoort (tussen Gemeentehuis en St Jorisplein). Per bus: halte Stadsring of Varkensmarkt.
- Beheercoördinator: J. Nienhuis
- Website: www.johanneskerk.nl
beheer website: K. Meinema

PASTORAAT

Bij dringende pastorale zaken graag contact opnemen met dhr. K. Meinema

JEUGD- EN JONGERENWERK

Supertwien en Supertrek:

(vacature)

Kinderkring:

Mw. D. Berendsen

ORGANIST

Dhr. W. van Twillert

Dhr. F. van Gils

SECRETARIAAT KERKENRADEN

Mw L. van Rossum du Chattel

DIACONIE DOREVH

Contactpersonen:

Mw. J. Maris

Mw. D. Spee

mailadres: diaconie@johanneskerk.nl

Penningmeester:

Dhr. D.K.J. Tommel

LEDENADMINISTRATIE

Dhr. J. Nienhuis

AUTODIENST

Coördinator: dhr. R. Meijer

Graag aanmelden vóór vrijdagavond voorafgaand aan de dienst.

REDACTIE JOHANNESBRIEF

Mw. A. Rosbergen

Mw. L. van Rossum du Chattel

Mw. T. Leeuwendal

Dhr. F. van den Akker

INLEVEREN KOPIJ

Graag in een Word-bestand, per e-mail, uiterlijk op

vrijdag 14 oktober 2022

Aan de redactie sturen:

johannesbrief@johanneskerk.nl.

Afbeeldingen (foto's, illustraties) graag als apart bestand aanleveren.

De volgende Johannesbrief verschijnt op 30 oktober 2022.

INHOUD VAN DEZE JOHANNESBRIEF

Leren	pag. 2
Vieren	pag. 4
Dienen	pag. 5
Aan de gemeente	pag. 7

Leren

TER OVERWEGING – VERRASSINGEN

Wij zijn dit jaar naar Spanje gegaan. We waren daar vaker, en meestal werd het een wandelvakantie, gecombineerd met een meer of minder grote stad.

Deze keer (het is ver, komen we daar volgend jaar nog?) wilden we toch ook eens rustig van de kust door Catalonië naar onze bestemming, het park van de Aigues Tortes, rijden. En dan wilden we onderweg ook de tijd nemen om in de kleine plaatsen die daar zijn naar oude cultuur te kijken. Wat een verrassing! Oude kloosters met kathedralen, oude bergstadjes, prachtige musea met ook voorhistorische vondsten, middeleeuwse beelden, en verhalen over dat deel van Spanje. In het park wandelden we met andere leden van de bergsportvereniging, kris kras door het park. Maar we hoorden ook verhalen van een museum, speciaal gewijd aan het verzet in de tweede wereldoorlog: hoe talloze Engelse soldaten en Joodse vluchtelingen door Spanjaarden en Fransen over de Pyreneeën werden geholpen, op weg naar Portugal. En hoeveel van hen daarbij omgekomen waren. Tijdens een wandeling vlak bij de grens zagen we niet alleen een gerestaureerd kloostertje maar ook een gedenkteken voor die verzetshelden.

De laatste dag wilden we toch eens kijken wat de Vall de Boí te bieden had: een doodlopende vallei waar je niets te zoeken had, al zei de nieuwe reisgids dat het toch wel de moeite waard was. We waren er bij onze vorige bezoeken aan dit park niet naar toe gegaan: te ver (100 km van onze camping, je moest om het park heen rijden), misschien niet de moeite waard....

Het was echter heel erg de moeite waard. In een kleine vallei waren zeven kerken te bezichtigen, allemaal ongeveer 1000 jaar oud. In één dorp hadden ze er zelfs twee. En vanaf de klokkentoren (6 verdiepingen, je mocht erin klimmen mits je van de klok af bleef) zag je de toren van het volgende dorp, het was ook een communicatiemiddel.

De grootste verrassingen zagen we binnen in: stevige fundamenteën, enorme ronde pilaren, smalle boogvensters (Romaans) en enorme

houten daken. Een aantal kerken was gerestaureerd. Er waren prachtige fresco's te zien. In één kerk werd het (bijna onzichtbaar geworden) fresco van de apsis geprojecteerd op die apsis. Je zag daar hoe het fresco ontstaan was, en toen de projectie uit ging zag je nog de contouren van de afbeeldingen, die je net in heldere kleuren gezien had. In een andere kerk was een replica van het oorspronkelijke houtsnijwerk te zien (het echte staat in Barcelona): Jezus aan het kruis,

Maria, Maria Magdalena, Nicodemus en Petrus, maar ook de twee andere gekruisigden, de één met afgewend hoofd (die accepteerde het geloof niet) en de andere met het gezicht naar Jezus toe, die had zich bekeerd, letterlijk.

Wij keken onze ogen uit. We kwamen niet eens toe aan het bewonderen van de dorpjes zelf, ook een toonbeeld van middeleeuwse bouwkunst. Zo te zien stond de tijd hier stil.

We hebben nog lang nagedacht over dit cadeau-tje: we dachten dat het wel niet veel zou zijn, maar het was de moeite meer dan waard. We waren van de gebruikelijke paden afgegaan, om een juweel te ontdekken. We gaan misschien nooit meer naar dit park (erg ver dus) maar we gaan zeker vaker een andere weg inslaan dan we meestal doen. We laten ons graag verrassen.

Alke en Gerard

Vieren

JOHANNESMAALTIJD

- Wanneer? Op een avond in de eerste week van de maand. De eerstvolgende Johannesmaaltijd is op **woensdag 5 oktober**, daarna op **dinsdag 1 november**
- Hoe laat? Inloop met glaasje vanaf 17.30 uur.
De maaltijd begint om 18.00 uur.
- Voor wie? Voor alle gemeenteleden, ongeacht leeftijd. Gasten welkom!
- Programma? Eenvoudige vegetarische maaltijd met nadruk op ontmoeting.
- Kosten? Vrijwillige bijdrage. Richtprijs € 5

Opgeven voor de maaltijd kan tot 18.00 uur twee dagen voorafgaand aan de maaltijd. U kunt zich telefonisch aanmelden bij Jos of Wellie of per e-mail aan johannesmaaltijd@hotmail.com.

Karin is op zoek naar iemand die de Johannesmaaltijden wil coördineren. Hiervoor hoeft je niet (kunnen) te koken. De taken zijn het contact houden met de koks, verzorgen van de communicatie in de Johannesmail en Johannesbrief en eventueel organiseren of coördineren van

activiteiten na afloop van de maaltijd, zoals sprekers of films. Meld je aan bij Karin.

BIJ DE DIENSTEN

2 oktober Dhr. J. Nienhuis

Jan Nienhuis is lid van onze gemeente.

9 oktober Dhr. H. Dane

Harm Dane is lid van onze gemeente.

16 oktober dienst samen met de Ruimteviering

Let op: aanvang is om 10:30 uur.

23 oktober Mw. B. van Dijk

Bernadette van Dijk is straatpastor in Amersfoort.

30 oktober Mw. R. van Berkel

Renske van Berkel is lid van onze gemeente. Zij verzorgt een meditatieve dienst.

EXTRA INSPIRATIE OP 2 OKTOBER

wij ontvangen weer studenten van het programma 'Bridging gaps'. Kerk in actie nodigt hiervoor studenten theologie uit om een korte masterstudie te volgen aan de VU. Bij ons zijn Giovanna Sarto uit Brazilië en Naw Charity John uit Myanmar te gast. Zij zullen meewerken aan de dienst, en na de dienst vertellen over hun land en over hun studie. Na een lunch in de kerk zullen we hen ook een en ander van het centrum van Amersfoort laten zien. U bent daarbij van harte

welkom. Deze ontmoetingen zijn altijd inspirerend, u mist iets als u eerder weg moet. Houd ook de Johannesmail in de gaten voor meer informatie.

6 NOVEMBER KEES POSTHUMUS

Vooruitblik op de dienst van 6 november: een dienst gehouden door Kees Posthumus over duurzaamheid

Voor de groene Kerken schreef Kees het boek 'Geloof en een hoop zonnepanelen' en daarnaast maakte hij een viering over duurzaamheid. De Groene Johannes heeft hem als "gastpredikant" voor deze dienst uitgenodigd in de Johanneskerk. Hij vertelt ons drie originele scheppingsverhalen, en verder zingen we, bidden we en lezen we uit de bijbel.

Kees Posthumus is verhalenverteller, theatermaker en nog veel meer. Hij was al eerder in

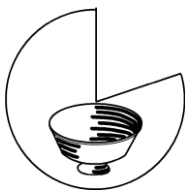
Amersfoort; ik herinner me hem met een stuk over Luther. Ook in de Johanneskerk was hij al eerder, op een gemeente-avond. Over ruim een maand dus dit keer als voorganger in de dienst!

Dienen

BIJ DE COLLECTES

Wilt u een van onderstaande collectedoelen, naast uw bijdrage tijdens de kerkdienst, ook steunen door een overschrijving, dan kunt u een bedrag overmaken op de rekening van de Diaconie van de DoReJo-gemeente te Amersfoort, onder vermelding van het collectedoel.

COLLECTEDOEL IN OKTOBER: GELOOF EN SAMENLEVING

In oktober collecteert de diaconie voor Geloof en Samenleving (G&S). Dit is het landelijke diaconale orgaan van de Remonstranten. Geloof en Samenleving ondersteunt zelf projecten op landelijk niveau en ondersteunt waar mogelijk en nodig plaatselijke diaconieën. Geloof en Samen

leving heeft voor een paar speerpunten gekozen, om versnippering tegen te gaan, te weten vluchtelingen en klimaat.

Geloof en Samenleving is betrokken bij het opvangen van vluchtelingen in Griekenland en in Nederland, om hun lot te verbeteren. G&S neemt ook, via het IKV, deel aan Pax, bekend van de landelijke vredesweek.

G&S zal gemeenten financieel en inhoudelijk ondersteunen die zich actief willen inzetten voor de opvang en integratie van vluchtelingen in hun omgeving. Zo ondersteunden ze het Alkmaarse Freedom House, waar een informele ontmoetingsplek is gecreëerd voor vluchtelingen uit de twee AZC's in de stad. Eerder steunde Geloof en

Samenleving het project Kruispunt in Arnhem, waar dak- en thuisloze mensen worden opgevangen in een inloopcentrum waar ook pastorale zorg kan worden gegeven (vgl. met het DAC in Amersfoort).

In beide voorbeeldprojecten participeren de plaatselijke Remonstranten met tijd en geld. Laten we in oktober het werk van Geloof en Samenleving van harte ondersteunen met onze bijdragen!

FINANCIËN VAN DE DIACONIE SEPTEMBER

Ons “noodpotje” moest opnieuw worden aangesproken, nu voor de catastrofale overstromingen in Pakistan. De omvang van de ramp is nauwelijks voor te stellen. Een derde van het land staat onder water, 33 mln. mensen zijn getroffen, meer dan 1 mln. huizen zijn verwoest of zwaar beschadigd, oogsten zijn vernietigd en veel vee verdronken. Kerk in actie zorgt voor voedselpakketten en voer voor het vee.

Wij gaven € 250, omdat wij het bedrag dat wij normaliter geven, € 500, niet meer in kas hadden. Gelukkig vulde u het noodpotje weer aan, er is na de betaling voor Pakistan al weer € 246,80 voor noodgevallen beschikbaar. Er kwam ook een onverwachte meevaller: een gift van € 100 waarvoor wij zelf het doel mogen kiezen. Dat wordt individuele hulpverlening.

Voor het gezondheidscentrum Bethsaida in Tanzania collecteerden wij in augustus. Er werd ruimhartig gegeven, en wij konden € 1.005 overmaken. Daarmee wordt vooral medische apparatuur aangeschaft voor de nieuwgebouwde kraamkliniek. Het bericht “heel veel dank!” geef ik graag aan allen door voor wie het is bestemd.

Uw penningmeester, Dick

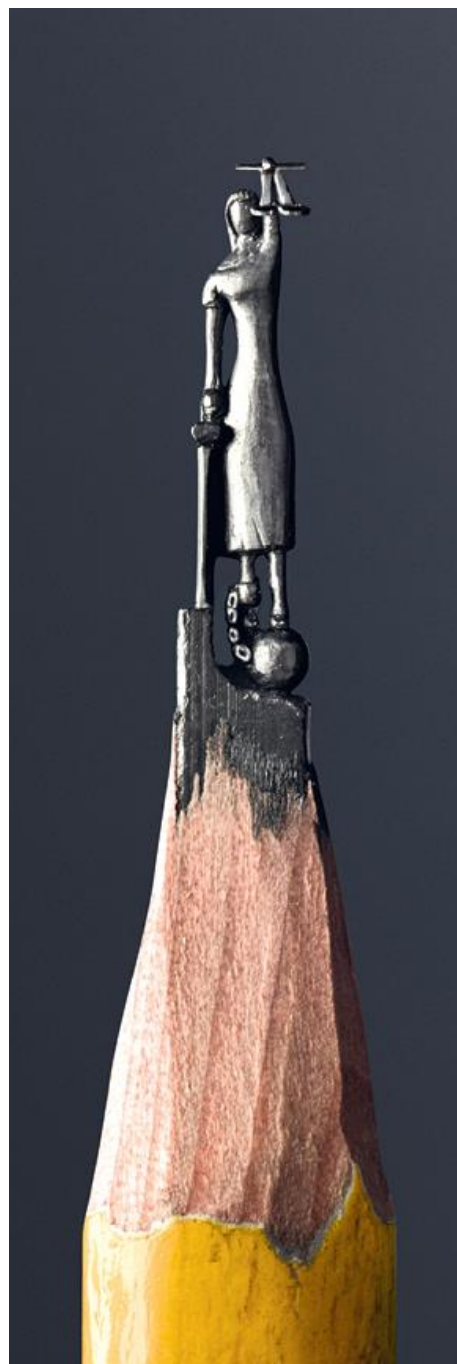
ADVENTSMIDDAG 10 DECEMBER 2022 SAVE THE DATE!

Op zaterdag 10 december, de Internationale Dag van de Mensenrechten, organiseert de diaconie net als vorig jaar weer een Adventsmiddag in combinatie met het schrijven van brieven voor Amnesty International.

Via Amnesty kregen we bericht dat in elk geval 1 van de personen voor wie we toen schreven nu vrijgelaten is, het gaat om Bernardo Xol. Hij schrijft: ‘Amnesty International gaf me hoop op vrijheid en nu ben ik vrij.’

Kippenvol kreeg ik bij deze woorden van Bernardo Caal Xol. Drie maanden nadat we tijdens Write for Rights 2021 actie voor hem voerden, werd de milieu-activist uit Guatemala vrijgelaten. Dáár doen we het voor! Hopelijk krijgen we dat dit jaar ook voor elkaar voor weer andere politieke gevangenen.

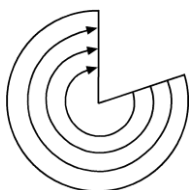
In de volgende Johannesbrief leest u meer over het programma van deze Adventsmiddag.

Aan de gemeente

UIT DE KERKENRAAD

Op zondag 4 september jl. hadden we onze startzondag. Zelf vonden we het een geslaagde dag, en dat hoorden we ook van veel aanwezigen. We hadden een interessant en niet-opervlakkig kennismakingsspel en twee keer lekkere koffie met koekjes. De broodjes (ook heel lekker) waren gesmeerd door jongeren van Supertwien en ex-Supertrek. De nieuwe kanselbijbel NBV21 werd gepresenteerd door de diaconie. Het is de bedoeling dat de lectoren uit deze bijbel gaan lezen in de diensten. De kanselbijbel is een geschenk waarmee de kerkenraad erg blij is.

Sinds een paar maanden kunnen wij niet meer gratis parkeren bij het stadhuis. Daaraan is niet makkelijk iets te veranderen. De predikanten van de binnenstadkerken hebben nu een brief geschreven aan de burgemeester over het parkeerbeleid in de binnenstad. De brief gaat zowel over problemen met de autoluwe binnenstad, als over het betaald parkeren op zondagmorgen. De gezamenlijke predikanten vragen om een gesprek met de burgemeester. Wij houden u op de hoogte! Er komt overigens ook weer een Kerstlichtjestocht georganiseerd door de binnenstadkerken, op zaterdag 17 december, van 17 tot 19 uur.

We hadden onze vleugel in de kerk in bruikleen van Frank Oppedijk. Inmiddels kunnen wij u melden dat de kerkenraad de vleugel van hem gekocht heeft. We zijn heel blij met deze aankoop, en ook met het feit dat we hem zo lang in bruikleen hebben gehad.

Wil je iets opmerken over het werk van de kerkenraad of heb je een vraag? Wend je dan tot de secretaris, Laura, secretaris@johanneskerk.nl.

HARTELIJKE GROET VAN ALKE LIEBICH

In de vorige Johannesbrief stond heel summier iets over mijn ziek-zijn. Nu een groet van mijzelf.

Sinds juli ben ik ziek, omdat er in de afgelopen jaren weer een kwaadaardige tumor is gegroeid. Deze is geopereerd en nabehandeld. Dat gaat heel goed, en ik bereid me voor op terugkeer naar het werk. In de loop van oktober hoop ik weer meer te kunnen doen, en in november zal ik weer kerkdiensten leiden. De ziekte kwam natuurlijk hard aan, maar valt gelukkig goed te behandelen. Ik voel mij bij de behandelaars in goede handen, en gedragen te midden van veel meelevende. Bijna dagelijks ontvang ik nog steeds een lieve kaart of een e-mail van de gemeente, of daarbuiten. Het raakt en troost mij en ons, dat zo velen in gedachten en gebed met ons zijn, ziek zijn, dat ben je nooit alleen namelijk. Veel dank hiervoor.

POËZIE OP DE STARTZONDAG 4 SEPTEMBER

Op startzondag mochten Gery en ik een drietal liederen en gedichten vooraf aan de dienst laten horen. Daarbij was het lied *Bright Is The Ring Of Words* van R. Vaughan Williams.

We hebben dit gekozen bij het thema van de startzondag als een lied over woorden die tot beweging aanzetten. En daar hebben we ook mijn gedicht metamorfose bij geplaatst.

Bright is the ring of words
When the right man rings them
Fair the fall of songs
When the singer sings them
Still they are carolled and said—
On wings they are carried—
After the singer is dead
And the maker buried

Robert Louis Stevenson

METAMORFOSE

men zegt dat een vleugelslag van een vlinder
rivieren van hun plaats krijgt
omdat alles wat we doen
wat we denken en willen
ander denken en willen in beweging zet

men zegt dat wie we zijn en wat we doen
vast ligt in unieke snoeren van genen die
heel bepaald maar lukraak tot stand komen

men zegt dat elke verandering begint
met een verlangen zacht maar sterk
als de vleugelslag van een dagvlinder

Frans van Eijk

RUIMTEVIERING EN NABESPREKING IN OKTOBER

In het kader van het samen optrekken van de Johanneskerk en de Ruimteviering is er op zondag 18 september een nagesprek geweest. Hier heeft iemand van de Ruimteviering verteld wat de Ruimteviering is en hoe zij is ontstaan. Daarna hebben we van elkaar gehoord hoe de viering is ervaren, wat inspirerend was, wat vragen opriep. Hoe dit gesprek is verlopen kunnen we op het moment van insturen van dit stukje nog niet beschrijven 😊.

Op zondag 16 oktober staat een vergelijkbaar gesprek gepland. Hier zal iemand van de Johanneskerk vertellen wat de Johanneskerk is en hoe wij zijn ontstaan. Hiervoor zijn we op zoek naar iemand die het leuk vindt om dit namens ons te vertellen. Meld u aan!

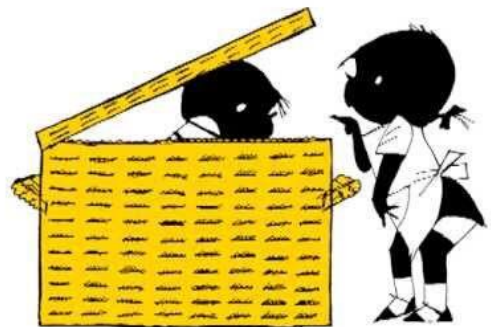
Kon u er niet bij zijn in september? Dan is het gesprek in oktober een kans om uw mening over de Ruimteviering te laten horen. Was u er wel bij? Dan bent u welkom om opnieuw mee te praten. Elke kerkdienst is immers uniek. Van harte welkom!

Jan en Karin

VERBORGEN VRIJWILLIGERS

In de Johanneskerk is het al jaren de gewoonte om op de eerste zondag van januari groepen

vrijwilligers in het zonnetje te zetten, zoals de kosters of de contactleden. Voor komende januari ben ik op zoek naar 'verborgen vrijwilligers'. Mensen die iets doen voor onze gemeente maar waar bijna niemand van weet dat ze het doen. Omdat ze dingen doen die onzichtbaar zijn, of omdat ze iets doen waarvan niemand heeft gedacht dat dit ook moet gebeuren. Wist u bijvoorbeeld dat onze eigen voorzitter jarenlang de vuilcontainer van de Johanneskerk aan de straat heeft gezet zodat die geleegd kon worden? Sinds twee jaar doet de Boeier dit en hoeft hij dit niet meer te doen.

Ik wil graag onze onzichtbare vrijwilligers in beeld krijgen. Wilt u mij helpen door namen door te geven? Dan kunnen zij in januari in het zonnetje gezet worden.

Karin, coördinator vrijwilligers van de Kerkenraad

Alvast een foto van iemand die zonder poespas op een vrije zaterdag snoertjes aan elkaar koppelt voor het streamen.

ONTMOETINGSCENTRUM ENTREE OP ZOEK NAAR VRIJWILLIGERS

Een jaar lang nestelde de vredesduif van de Johanneskerk bij Ontmoetingscentrum Entree in de Haydnstraat 26A, Amersfoort. In dat jaar waren er verschillende momenten van ontmoeting tussen de medewerkers daar en onze diaconie. Een team vrijwilligers zorgt voor huiswerkbegeleiding, taallessen en naailes. De huiswerkbegeleiding wordt een-op-een gegeven aan kinderen uit de wijk Randenbroek. En het oefenen met de Nederlandse taal geldt voor volwassenen, meestal vrouwen.

Entree is op zoek naar vrijwilligers, voor 1 uur in de week of meer.

Heeft u tijd en gelegenheid om mee te doen? Neem dan contact op met Entree: 033 752 0045, of ga er eens langs!

www.entree.jouwweb.nl

WAAR WAS GOD IN 1998?

Column van Roland: ervaringen

In 1998 kocht ik een boek. Een papieren boek. Dat is anno nu niet vanzelfsprekend. De titel: "Brieven aan de toekomst". Het voorwoord spreekt over een project aan het einde van het millennium. Het achterkaft zegt: "Aan alle Nederlanders is de vraag gesteld of ze mee wilden werken aan het oprichten van een bijzonder archief: Brieven aan de Toekomst. Gevraagd werd of ze een dag uit hun leven wilden beschrijven. Die dag was 15 mei 1998". In het boek zijn 62 geselecteerde inzendingen opgenomen.

Mijn retrospectieve inslag deed mij het boek kopen. Mooie uitgave met een hard kaft. De prijs kan ik me niet meer herinneren. Ik weet nog dat ik dacht: "dat is leuk voor later". Later is nu. Toch? Ik zal het boek verder bewaren voor nog later. Voor jullie, lezers van de Johannesbrief, bekijk ik het boek op de aanwezigheid van God, Jezus, religie.

Het boek begint met een greep uit de krant van 15 mei 1998. Er is een hittegolf. Een bijzonderheid. Er wordt geschreven wat mensen zoal aantrekken als het warm is. En dat het warme weer erg gunstig is voor de kwaliteit van de haring...

Verder gaat het over de formatie van het kabinet Kok, het overlijden van The Voice, Frank Sinatra. Oh ja, ook over de fleurige finale van de Barneveldse avondvierdaagse en dat de film Titanic de 50000e bezoeker verwacht.

Het jaar 1998 is niet zozeer een rustig jaar maar toch onvergelykbaar met 2022. De wereld is een dorp geworden, problemen zijn mondiaal van invloed, innovaties zijn indrukwekkend maar veroorzaken ook veel onrust. Ik pak het boek en blader, ik lees, ervaar belevenissen van mensen in 1998. Nu al bijzonder.

Bijvoorbeeld het verhaal van de veehouder uit Abbekerk die zijn werkdag beschrijft. Hij straalt plezier uit, zonder zorgen. Hoe zou het nu zijn? Schrijvers laten weten dat zij voor het laatste nieuws op Teletekst kijken. Wie doet dat nog? Telefoneren gaat via een vaste lijn, mobiel is er al wel maar nog beperkt en smartphones bestaan niet. Dus ook geen social media, apps, online shoppen. Het ontvangen van een pakketje was nog spannend.

Televisieprogramma's die gaan over de geschiedenis van Nederland, met zwart-wit beelden, kijk ik altijd graag. Maar kijk eens naar 1998. We hadden een ander leven. Wel druk, zo lees ik, maar toch compacter, overzichtelijker, meer gericht op mensen en bezigheden in de nabijheid. In het boek staat een brief van een mevrouw die begint met; "Lieve toekomst". En daarna haar hoop op een mooie toekomst voor haar tienjarige dochter. Die dochter is nu een eindje in de dertig. Zou het haar goed gaan?

Eerlijk is eerlijk, het beeld dat ontstaat is een creatie van de uitgever van het boek en de aangeestelde selectiecommissie. Ongetwijfeld hebben zij de opdracht gekregen om een zo breed mogelijk gedragen beeld samen te stellen. Toch kun je daar langsheen kijken. Ja, het christen-zijn komt naar voren. Maar nee, andere religies niet. Brieven van nieuwe Nederlanders staan ook niet in het boek. Wel een verhaal van een Surinaamse mevrouw maar dat feit wordt slechts terloops genoemd. Hoewel de ontkerkelijking in 1998 wel gaande is staat het christendom nog strak op de kaart. Er is wel stevige concurrentie van de New Age beweging, mede vanwege de komende eeuwwende. Het boek "De Celestijnse belofte" vloog als warme broodjes over de toonbank, als de bijbel van de New Age.

In "Brieven aan de toekomst" staat het verhaal "Religie als roeping" met de ondertitel "Deze

nieuwe dag, die ik ontvang uit Zijn hand". Een Belgische Zuster verhuist naar een klooster in Nederland om de leiding te nemen van de congregatie. Diepgelovig maar zeker ook pragmatisch. Het spreekt me aan dat zij Johannes 15:12 aanhaalt: Dit is Mijn gebod, dat gij elkander liefhebt, gelijkterwijs ik u liefgehad heb. Tijdloos, nietwaar? Ook lees ik het verslag van een dag uit het leven van een priester-monnik van de abdij in Egmond-Binnen. De abdij is er nog, maar nu met ook een website waarop de laatste preek staat. Ten slotte de brief van de vlootpredikant varende op de Hr. Ms. De Ruyter. Enthousiast verhaal over het organiseren van kerkdiensten op zee en het ondersteunen van het marinepersoneel.

Een "gewone" gelovige komt niet in het boek voor, alleen personeel van God. Ik weet niet of de selectiecommissie hier de hand in had of dat er daadwerkelijk weinig of geen christelijk (of anderszins) bewogen mensen schreven. Of ze hebben wel geschreven maar benoemden hun geloof niet. Ik lees wel aspecten van zorg, vreugde, verdriet, boosheid, lichtheid en energie die in deze tijd nog net zo krachtig bestaan.

Dat is dan ook de boodschap die ik wil overbrengen. Tijden veranderen, golfbewegingen van goed en kwaad raken ons maar de mens past zich aan, gaat door. Bouwend aan een wereld waarin wij willen leven. Dat positieve is de kern waar het om gaat. Met Gods Liefde waar de Belgische zuster over sprak. Dat blijft!

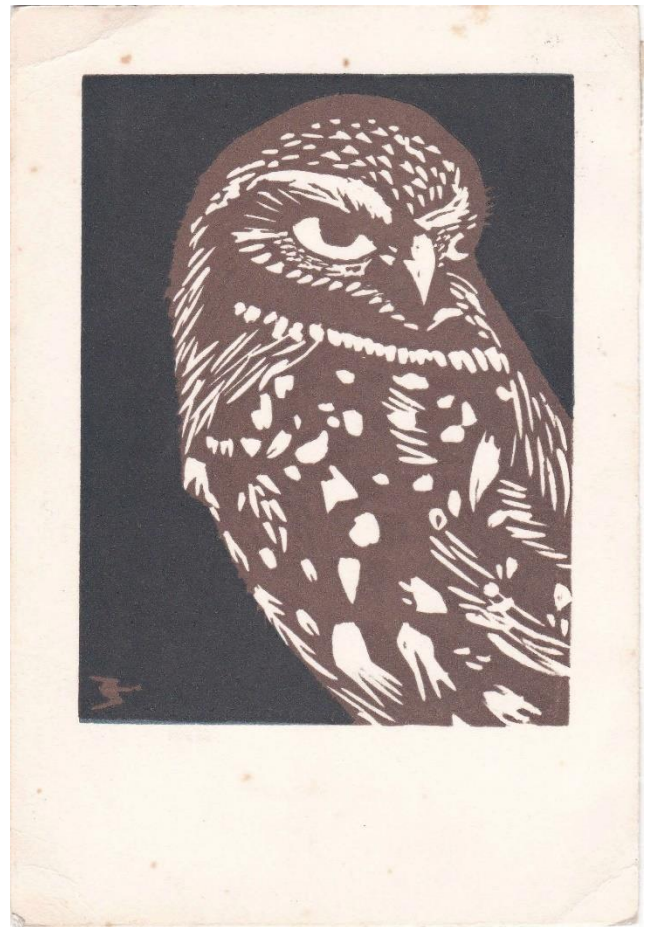
Roland

PS Ben je nieuwsgierig geworden naar het boek "Brieven aan de toekomst"? Bij veel kringloopwinkels kun je het boek vinden....

HISTORIE JOHANNESKERK

Bijgaande kaart, gemaakt van een fraaie lino-snede, kreeg ik onlangs toegestuurd.

Op de achterzijde staat vermeld: "jongerenkerkbouwactie t.b.v. johanneskerk amersfoort" (Let op de kleine letters en actie met een k!). Het zal waarschijnlijk niet te achterhalen zijn wie ooit de lino maakte, maar wie weet. Dan hoor ik het graag.

In ieder geval een mooie herinnering aan wie ons zijn voorgedaan.

Met hartelijke groet, Harm

UIT DE FILOSOFIE LEESCLUB

Wij lezen op dit moment het boek "Tegen de tijd van Ton Lemaire" waarin een veelheid van onderwerpen aan bod komt. Een van de onderwerpen die het boek aanreikt is topofilie, het liefhebben van plaatsen. Het liefhebben van de plaatsen waar we opgroeien, van de plaatsen waar we de

natuur ervaren, van plaatsen waar we bijkomen of geïnspireerd worden. Ook het liefhebben van plaatsen en huizen waar we de weg nog kunnen vinden maar die nu niet meer bestaan. Dat raakt dan ook aan nostalgie en heimwee, "thuispijn".

Verder vragen waarover ik "filosofeerde" tijdens de voorbereiding van onze bijeenkomst: Welke plaatsen heb ik lief? Zijn dat fysieke plaatsen of hou ik ook of meer van de plaatsen uit mijn dromen en fantasieën? Als ik terugdenk aan plaatsen bouw ik die dan op in beelden? Of in woorden? Of in geuren? Of door de herinneringen aan de mensen die ik er sprak die ik er liefhad, die mij liefhadden? Welke plaatsen ken ik in Bijbelverhalen waar men graag wilde blijven, waar men bijvoorbeeld een tent wilde bouwen om te blijven (Marcus 9). En eerder natuurlijk het paradijs als plaats om naar terug te verlangen. Getroffen werd ik ook door de saffieren ruimte waarin Mozes Jahwe ontmoet, Exodus 24:10, wat moet dat fantastisch zijn: echt een plek om lief te hebben.

Welke plek uit een Bijbelverhaal of van alledag treft u? Ik lees het graag!

Frans

GROENE JOHANNES

Verslag van een "werkbezoek"

Enkele leden van de Groene Johannes zijn naar de Floriade geweest (Johanneke, Gerard en Alke. En Hans ging ook mee, hij is geen lid van de groene Johannes, wel af en toe adviseur).

We reden toevallig eerst langs de Groene Kathedraal vlak bij Almere. Daar waren we in coronatijd een keer, toen alles dicht was inclusief de kerken. Tenslotte kwamen we uit bij de Floriade, op een gigantisch terrein waar allerlei organisaties, landen, bedrijven, opleidingen, kwekers, steden, kortom iedereen die bezig is met een groene toekomst, iets neer had gezet of had gepoot, en laten groeien. Het was zo groot dat we wel een keuze móesten maken. We kozen toekomstgericht voor Utopia Island, een echt eiland. We zagen daar mogelijkheden voor combineren van het telen van voedsel in wisselteelt, in verschillende hoogten, in stroken, en wat je maar kunt verzinnen om planten te helpen elkaar te helpen. Jammer genoeg was de uitleg steeds verborgen achter een QR-code waarmee je dan op een website

uitkwam. Een schriftelijke toelichting ter plekke leek ons klant- en energie-vriendelijker...

Aan het eind van het Utopia-eiland was de kabelbaan die de bezoekers over het hele terrein liet vliegen en Almere van bovenaf liet zien. In de kabelbaan kwamen we even bij. We kregen allemaal een retourtje en werden weer netjes bij het beginpunt afgezet want op het bedoelde eindpunt aan de overkant was helaas te weinig ingevuld (te weinig intekenaars).

Na een lekkere biologische lunch (helaas wel met wegwerpservies, al was het van hout en karton) liepen we over het groenste gedeelte, Green Island. Een zo te zien al bestaand bos was omgeven door kaveltjes waar telkens iets verrassends op stond: van een eco-demohuis, verschillende tiny houses, beeldende kunst, speeltuintjes, Worldvillage (met o.a. koffie uit Jemen, muziek uit Bolivia) tot .....

Een Tiny Church van de gezamenlijke Almeerse kerken. Een plek om te bezinnen, tuintjes met beelden met thema's (geloof, hoop, bezinning). En.... er stonden geen QR-codes maar mensen bij! Gewoon, levend, ze gingen een gesprek aan als je dat wilde, hadden papieren boekjes met uitleg over de thema's en de kunstwerken. Niks geen "ga naar de website" maar menselijk en hartelijk.

In de infobrief, die de Tiny Church uitgaf, is te lezen dat er niet alleen veel belangstelling is van langlopende bezoekers maar dat er ook een flink aantal kerkelijke (groene) groepen speciaal hiervoor bij ze langskomen. Naast bloemen en struiken, groeien er ook fruit en groenten. De opbrengst ervan gaat naar de plaatselijke voedselbank. Na sluiting van de Floriade wordt zowel de tuininrichting als het gebouwtje verkocht. Voor de Tiny Church zijn wel serieuze gegadigden maar waar het uiteindelijk heen gaat is nog niet bekend.

Met deze groene bagage liepen we langzaam naar de uitgang, langs een reuzenbeeld van een volwassene en kind, gemaakt van ijzeren bijtjes.

Interessant was de kavel van de gemeente Almere: die liet zien wat 'groen in de stad' kan zijn. Ze vroegen daarbij ook meer landingsrechten voor vogels. En er hing een leuk praktisch advies:

Wat ga jij morgen doen? (kruis aan)

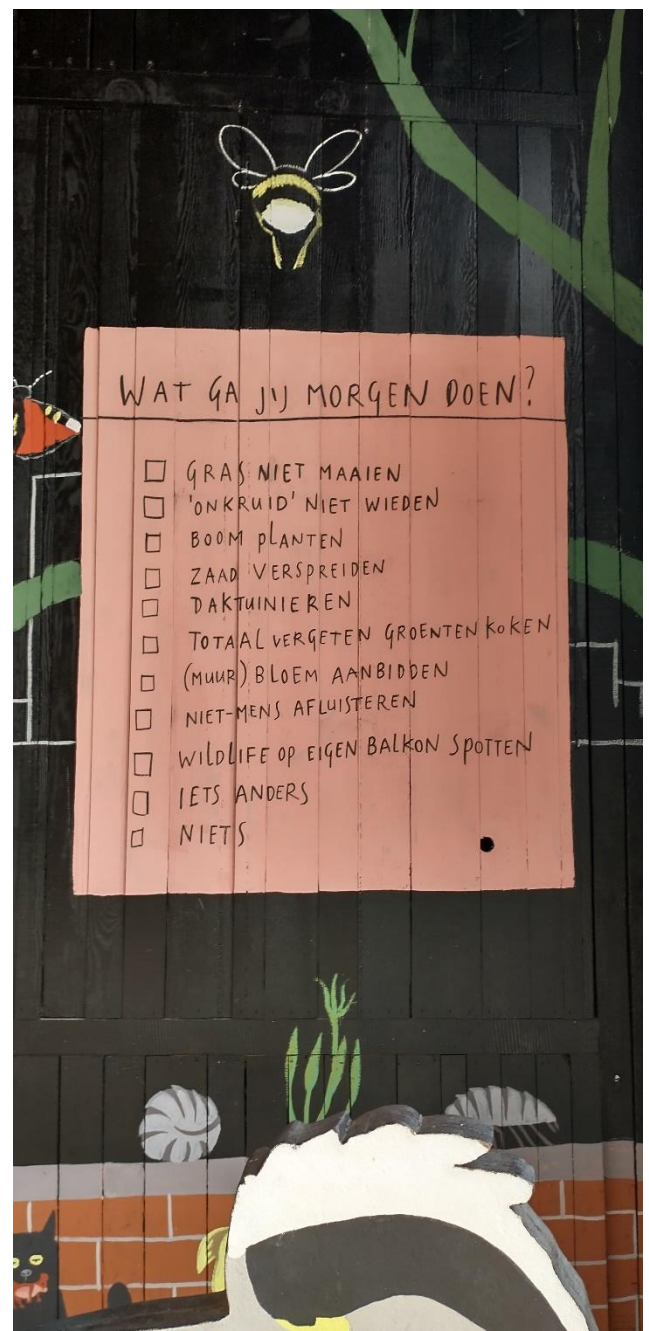
- gras niet maaien
- 'onkruid' niet wieden
- boom planten
- zaad verspreiden
- dak tuinieren
- totaal vergeten groenten koken

- (muur) bloem aanbidden
- niet-mens afluisteren
- wildlife op eigen balkon spotten
- iets anders
- niets

En wat wij gaan doen? Het voedselbos in Liendert of Vathorst opzoeken, geveltuintje verfraaien, zoeken naar andere groene initiatieven in de buurt, nog meer afval in de tuin niet opruimen (fijn voor insecten, egels en nog zo wat).

En u? Dat horen we graag. Ter inspiratie hangen we een 'duurzame bucketlist' in de kerk op, gemaakt door de groene kerken.

Gerard, Johanneke en Alke R.

NIEUWE VROUWENGROEP 60+

In september is deze groep voor het eerst bij elkaar geweest. We spraken af de volgende keer bij elkaar te komen op vrijdagmiddag 21 oktober om 14 uur, bij Tineke thuis (Chirurgijnsgilde 5).

Nieuwe vrouwen in deze leeftijdsgroep zijn van harte welkom. Voor meer informatie kan je bellen met Laura.

AMERSFOORTSE KERKEN STEUNDEN ASIELZOEKERS IN SPORTHAL ZIELHORST

Na een oproep van de gemeente Amersfoort hebben Amersfoortse kerken gezamenlijk € 5.756 opgehaald voor leefgeld aan asielzoekers, die verbleven in sporthal Zielhorst te Amersfoort. De Raad van Kerken, die hierbij het initiatief nam, spreekt van een succesvolle inzameling.

Met het opgehaalde bedrag is namelijk voldaan aan de vraag van de gemeente om 100 asielzoekers vier weken te voorzien van leefgeld. Volgens geldende regelgeving (richtlijn leefgeld COA) bedraagt het leefgeld € 13 per persoon per week; in totaal dus voor een periode van 4 weken voor 100 personen een bedrag van € 5.200.

De verstrekking van leefgeld betrof in eerste instantie vier keer een wekelijkse sessie in de sporthal. Tegen het einde van deze periode kwam de gemeente Amersfoort met de mededeling dat de sporthal voor nóg twee weken beschikbaar werd gesteld aan het COA. Het verzoek was om ook voor deze weken de verstrekking van leefgelden te verzorgen. De Raad van Kerken heeft dit verzoek positief beantwoord.

Op 8 augustus jl. zijn er ijsjes uitgedeeld aan de asielzoekers, om afscheid van ze te nemen. De sporthal Zielhorst was vanaf 15 augustus weer nodig voor de normale sportactiviteiten, zodat er een eind kwam aan de inzet van de sporthal voor de noodopvang van asielzoekers. Het uitdelen van de ijsjes was een initiatief van wijkbewoners Zielhorst, dat de Raad van Kerken financieel ondersteunde.

IN MEMORIAM COCK VAN DE GRAAF-VAN ROON

Afgelopen zondag is Cock van de Graaf-van Roon overleden. Ze is 86 jaar geworden.

Zij kwam nog wel eens in de kerk. Wanneer de laatste keer was, weten we niet meer. Een jaar geleden, of nog langer?

Cock was een kleine vrouw, ze liep krom en met de rollator. Als ze naar de kerk ging, liep ze de hele Oude Hooglandsedijk af. Toen het nog kon.

Haar meisjes naam was Jacoba van Roon en ze kwam uit Haarlem. Ze was doopsgezind en dochter van een groenteboer. Zij moest van jongs af aan hard aan het werk, vertelde ze. Haar rug is erdoor versleten. Hard werken, dat bleef ze doen. Als het even kon, nog de ladder op om de ramen te zemen.

Toen wij haar leerden kennen, waren de kinderen Ron en Monique al lang het huis uit. Ze woonde samen met Aad al vele jaren op de hoogste verdieping in de Vuurtorenflat aan de Balladelaan. Ze genoten van het uitzicht op 14 hoog.

Ze maakte het graag mensen naar de zin, ze was heel gastvrij, lief en zorgzaam. Altijd zette ze thee en lagen de chocolaatjes klaar voor het bezoek. Overal stonden bloemen want daar hield ze zo van.

Cock en Aad konden op een zeker moment niet meer met de auto weg. Er was allerlei lichamelijk ongemak. Ze onderhielden allerlei contacten per telefoon of je kreeg van Cock een kaartje.

Ze keek graag tv en was gek op voetbalwedstrijden. Daarnaast hield ze zich goed op de hoogte van diverse actualiteiten. Als ik er was, bekeken we o.a. samen foto's van de fijne vakanties die ze hadden gehad.

Aad was ziek en zichzelf werd ook steeds zwakker. De afgelopen jaren moest ze steeds weer iets uit handen geven en daar had ze het enorm moeilijk mee. Gelukkig kon zij goed opgevangen worden toen het niet meer ging. Uiteindelijk heeft haar hart het opgegeven. Zij is rustig thuis overleden.

Wij gedenken haar in dankbaarheid en bidden voor Aad en voor de kinderen.

Els

IN MEMORIAM GERRIE RENAUD-BUTER

Verdrietig om haar heengaan, maar met een bevrijdend gevoel dat haar lijden voorbij was, gaven kinderen en kleinkinderen kennis van het overlijden van hun moeder en oma, Gerrie Renaud-Buter, geboren in Putten op 29 augustus 1938 en kort voor haar 84e verjaardag overleden in Harderwijk, waar zij in verzorgingscentrum Sonnevancck verbleef. Zij was via de Remonstrantse Gemeente lid van onze kerk.

Gerrie was zeven toen zij met haar familie op de markt in Putten stond om haar vader, Barend-Jan Buter te verwelkomen, een van de weinige overlevenden van de razzia in Putten op 1 en 2 oktober 1944. Hij zou daar in een bus met de andere overlevenden aankomen. Maar hij zat niet in die bus. Vanwege uitputting was hij bij de bevrijding opgenomen in een Brits Militair hospitaal, waar hij een week later is overleden. Die gebeurtenis heeft Gerries leven voor een belangrijk deel bepaald.

Gerrie hoorde bij het groepje oudere dames voor wie ik een regelmatige vervoersdienst tussen de NW-Veluwe en onze kerk verzorgde. Toen deze autorit en het kerkbezoek voor haar bezwaarlijk werden, heb ik haar van tijd tot tijd bezocht en in de soms openhartige gesprekken die wij hadden, steeds beter leren kennen.

Tot haar 18e is zij opgegroeid in Putten. Daarna woonde zij in Delft waar zij haar man, Jaap Renaud, ontmoette, die een groothandel in aardewerk en porselein bezat. Enige jaren na zijn overlijden in 1999 keerde Gerrie terug naar Putten en woonde daar in een woonzorgcentrum nabij het centrum. Zij en haar man hadden twee kinderen, later kwamen er vijf kleinkinderen bij en zo'n twee maanden geleden een achterkleinkind. Haar familie betekende veel voor haar, van hen heeft zij veel steun en zorg ontvangen.

Als gezin hebben zij mooie reizen gemaakt, na het overlijden van haar man is zij meerdere keren op cruise gegaan. Thuis keek zij graag naar sportuitzendingen op televisie. Gerrie was een geestige vrouw; van haar aanstekelijke humor heb ik vaak genoten.

Lichamelijk en geestelijk heeft zij het niet makkelijk gehad. Ondersteuning vanuit Centrum 40/45 hielp haar om met haar herinneringen aan de oorlogstijd en de daarmee verbonden emoties om te gaan.

Met name de laatste levensfase is moeilijk voor haar geweest doordat ze veel pijn had en herinneringen haar kwelden. Daar hielp morfine ook niet meer tegen. Degenen die haar na stonden, zagen het masker van verdriet op haar gezicht. Tegen het sterven zag zij niet op, – zij geloofde in God en voelde zich bij Hem in goede handen - en zij verlangde ernaar weer met haar vader verenigd te worden. Na haar overlijden was dat masker van haar gezicht gegleden.

“Uiteindelijk reis ik naar het land
dat een ieders verbeelding te boven gaat,
waar ik volmaakt opnieuw ontmoet
wie ik voorgoed was kwijtgeraakt.”

Zo luidde de tekst op het overlijdensbericht.

Henk

IN MEMORIAM LIESBETH VERMEIJ

Dit in memoriam is tot stand gekomen door samenwerking met Chantal, Eric, Leni en ds. Alke Liebich.

Op 21 augustus is op de leeftijd van 90 jaren Liesbeth Johanna Vermeij overleden. Ze was een betrokken lid van onze gemeente.

Ze is geboren in Bandoeng, op Java. Haar vader werkte op een koffieplantage. Ze had een broertje Jan. Vóór de oorlog, Liesbeth was zeven, hebben haar ouders de kinderen naar Nederland gestuurd. Ze is toen bij een tante in 's-Graveland ondergebracht en daar verder opgevoed. Daar kwam ze in aanraking met de Vrije Jeugdkerk, waar ze later nog vaak over vertelde. Het was niet gemakkelijk om zonder haar ouders te leven, maar ze herinnerde zich later nog de aangename grote tuin. Ze leerde door deze stap al jong op eigen benen te staan.

Liesbeth heeft de opleiding tot kleuterleidster gedaan voor het Montessorionderwijs. Als zodanig is ze ook enige tijd werkzaam geweest.

Liesbeth is getrouwd met Dick de Rover. In het huwelijk zijn twee dochters geboren. Ze heeft met haar gezin lange tijd in Heerlen, in Limburg, gewoond. Zij heeft het er heel goed gehad. Het gezin viel echter uit elkaar, dat was een moeilijke tijd. Na haar echtscheiding is ze naar Amersfoort gekomen en ze behoorde tot de eerste bewoners van woongroep de Wendakker. Daar heeft ze tot dit jaar gewoond. Maar het carnaval in Limburg bleef trekken. Ze is er nog dikwijls geweest.

In Heerlen heeft ze in de kerkenraad van de Remonstrantse Gemeente gezeten. Bij ons was ze een betrokken lid. Ze kwam graag naar de kerk en deed volop mee aan de Johannesweekenden.

Drie weken geleden is ze gevallen en aan de complicaties hiervan is ze overleden.

Zij was een gevoelige vrouw met een bijzondere antenne. Zij leefde sterk op haar gevoel, en had daar tijd en aandacht voor nodig. De laatste jaren was de kerkdienst gauw te druk voor haar. Er was teveel dat haar afleidde. Met Pasen was zij wellicht voor het laatst in de kerk.

God was voor haar een innerlijk ervaren waar ze graag met anderen over sprak. Ze kon weinig met mensen die alles zeker weten.

Vorige week vertelde ze over een ervaring van een koepel van ruimte en licht, waar alles goed was en niets hoefde. Waar geluk was en waar zij ook was. Dat beeld bleef bij haar.

We hebben haar leren kennen als een positief ingestelde en levenslustige vrouw. Haar nagedachtenis zij tot zegen.

Jan

Herfstgeuren

Een fluitende wind en
gekraak van takken.
Dwarrelbladeren weven
bronskleurige tapijten.
Geknakte rietstengels langs
de modderige sloot.
Een lichte nevel
klam en vochtig.

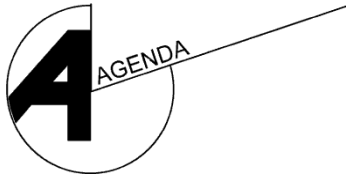
Glijvlucht over
glibberige grond
door geelgroene
bruine bladmoes.

Overal geflierefluit van jewelst

Grauwe ganzen gakken.
Klapwiekende dansers
in V – formatie,
vliegen allen zuidwaarts
naar de horizon.

Een achtergebleven lijster
hangt dood in een struik,
een buizerd loert ernaar
op zijn veel te dunne tak.

Rim Sartori

Locatie is de
Johanneskerk,
tenzij anders
aangegeven.

woensdag 5 oktober, 17:30 uur, Johannesmaaltijd

6 oktober, 19:30 uur Johannes leest romans

21 oktober, 14:00 uur, 60+ vrouwengroep (bijeenkomst bij Tineke, zie pag. 13)

27 oktober, 10:00 – 11:00 uur contactledenbijeenkomst

dinsdag 1 november, 17:30 uur, Johannesmaaltijd

KERKDIENTEN

Kerkdiensten beginnen om 10:00 uur, tenzij anders aangegeven.

2 oktober Dhr. Jan Nienhuis
Organist Wibren Jonkers

9 oktober Dhr. Harm Dane
Organist Floris van Gils

16 oktober dienst samen met de Ruimteviering.
Aanvang 10.30 uur.

23 oktober Mw. B van Dijk
Organist Hans van Haeften

30 oktober Mw. Renske van Berkel
Organist Willem van Twillert

Bij de voorplaat: Het thema van het zandsculpturen festival in Garderen dit jaar is 'Onze Vaderlandse Geschiedenis'. Eén van de taferelen is de Synode van Dordrecht, met daarnaast de boekwerken van Arminius en Gomarus. In zand uiteraard. De tentoonstelling is nog geopend tot en met 30 december 2022.

drukwerk

Aan de heer / mevrouw
